

[Ole Henriksen]

I øvrigt kan man jo – det er desværre ikke så normalt – godt have en forespørgsel, uden at der absolut skal hægtes en dagsorden i halen på den. Det synes jeg da også er rimeligt. Så kommer debatten til nogle gange at foregå i en lidt mere afslappet tone end det, f.eks. hr. Jørgen Tved lægger op til.

Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige til de sædvanlige udgydelser om, at SF – »lille socialdemokrati«, som vi bliver kaldt – nu endelig er væltet ud af hængekøjen. Jeg ved ikke, hvad der menes med det. Men jeg synes, at Fælles Kurs skulle se, om de kunne vælte sig ud af vuggen og prøve at følge lidt mere med i, hvad der sker, i stedet for at sidde og lave en sådan dagsorden som frihåndstegning uden overhovedet at have forberedt sig på debatten om P & T. Det er sådan set det, der er årsag til, at man kommer med en dagsorden, som stort set bekræfter det, som er vedtaget i 1984. Det er jo det rene pjatværk at bruge tiden på.

Jeg kan godt sige med det samme herfra, at SF vil bekræfte den dagsorden, der blev vedtaget i 1984, og vi vil ikke stemme for den frihåndstegning, der bliver kastet på bordet her i sidste øjeblik.

Ja, ikke mere til hr. Jørgen Tved om den side af sagen.

Jeg har været glad for denne debat, og jeg har også været glad for, at vi er kommet et stykke ind i debatten om, hvorledes de ansatte har været med eller ikke har været med i de beslutningsprocesser, som foregår inden for P & T. Jeg kan forstå på ministeren, at vi har forskellig opfattelse af graden af, hvordan der samarbejdes. Jeg ved godt, at der sidder hovedsamarbejdsudvalg, og at der sidder andre former for samarbejdsudvalg og grupper osv., osv., men problemet er stadig væk, at såfremt de enkelte medarbejdere føler, at det er noget, der trækkes ned over hovederne på dem, når der kommer nye ordninger, så er det et utilfredsstillende klima, der bygges op i enhver virksomhed, altså også i P & T.

Vi mener altså ikke i SF, at det er en tilfredsstillende samarbejdslinje, man har lagt an til i moderniseringsprocessen. Den har ikke været udnyttet sådan, at medarbejderne er tilfredse.

Så vidt jeg er orienteret, er portoindtægten steget med 15 pct. inden for en kortere årrække, og man kan sige, at effektiviseringen på postsidens samtidig er sat i vejret.

Ministeren snakker om realværdi, og jeg kan forstå, at det er noget nyt, man nu lægger op til, at man skal bevare realværdien af posttaksterne. Det er klart, at hvis man fastholder, at det skal man, så vil vi stort set kunne frembringe det samme overskud, det, jeg kalder skattekroner, hvert år i kraft af nettostyringen over finansloven. Man vil rent faktisk fortsætte den linje. Vi mener principielt, at det er en serviceorganisation, som skal yde den bedst mulige service inden for de nødvendige indtjeningsmuligheder, og også, at de midler, der kommer ind, skal investeres i en sund virksomhed.

Til de øvrige, som har haft ordet her under debatten, har jeg ikke mange bemærkninger. Det skulle måske lige være vedrørende spørgsmålet om telefonselskaberne. Det er jo rigtigt, at der er kommet forhøjelser, der er også kommet skat på telefontaksterne, som hr. Helge Mortensen nævnte det.

Men det, som kunne være mere interessant, er, om der i et land af Danmarks størrelse overhovedet skal være fire telefonselskaber. Det synes at være lidt rigeligt i betragtning af, at Danmark ikke har større geografisk udstrækning, end det har. Jeg så gerne et enhedstelefonvæsen her i landet. Det ville også være mere overskueligt at operere med.

Hr. Helge Sander havde nogle bemærkninger om postgiroen. Jeg forstår på ministeren, at der aldeles ikke er tale om, at vi skal lave egentlig bankvirksomhed ud af girovæsenet, men fra SF's side ønsker vi egentlig at gå den vej. Vi synes ikke, der findes nogen bedre dækning af et banksystem over for kunderne end samtlige posthuse, og at det vil være rimeligt, at posthusene bliver indrettet, så de kan blive en egentlig bankvirksomhed. Men jeg kan forstå på hr. Helge Sander, at det ikke er den vej, regeringen og de borgerlige partier vil.

Der var nogle betragtninger fra hr. Arne Melchior om, at han synes, at de her forespørgsler var unødvendige. Jeg kan betro hr. Arne Melchior, at det er min anden forespørgsel inden for de ni år, jeg har siddet i Folketinget. Det er selvfølgelig lidt kedeligt, hvis jeg optager tiden for meget for hr. Arne Melchior, men det må være andre, man skal henvende sig til vedrørende forespørgsler og deres antal og en vurdering af nødvendigheden af, at de fremmes og ikke bare stilles som spørgsmål. Det synes jeg er en god overvejelse, for jeg mener og-